

Kerstengel

Als ik een keer En-gel mocht we-zen, tus-sen hier en daar mocht zijn,
Zou ik zo rond de Kerst wel we-ten, wel-ke wen-sen groot en klein..
Ik ge-woon door mijn ge-dach-ten, in ver-vul-ling kon doen gaan
Al-le wach-ten, al-le smach-ten, al-le pijn weer on-ge-daen

Ik gun-de en-ke-le vrien-din-nen ein-de-lijk dan toch die man
Zo één waar-van je zegt, daar kan ik nu voor-lo-pig wel op 'an...
Of ik gaf, zo-maar voor het leu-ke, tien paar schoe-nen aan Do-rien
Maar dan ook aan Wil-ma, Jean-net-te, George en Ben-ny, ja ook die!

Als ik een En-gel was, Kerst-en-gel was
Dan was er al-tijd zon en viel de re-gen in de nacht.
Als ik een En-gel was, Kerst-en-gel was
Dan lie-pen al-le men-sen al-tijd met een gul-le lach
Kon ie-der-een ook al-les ko-pen 's a-vonds rus-tig bui-ten lo-pen,
Al-le gren-zen wa-ren o-pen, als ik En-gel was....

Als ik voor Kerst-en-gel mocht spe-len, met per-mis-sie van de Heer
Dan gaf ik ie-der-een va-kan-tie, maakt niet uit groot, gek of teer,
Ik liet ge-woon door mijn ge-dach-ten, al-le har-ten-zeer ver-gaan
Al-le zorg-en, nieu-we mor-gen, al-le werk al-vast ge-daen

Ik gaf aan ie-der die ik ken-de, maar het liefst aan ie-der-een
Be-vrij-ding van al-le el-len-de, en een huis, met raam en steen
Al-le hon-ger was ver-dwe-nen, 't werd ge-zel-lig o-ver-al
Er kwam weer licht in ie-ders o-gen, zo-maar met kerst, ja wat een bal!

Refr.

Als wij toch al-le-maal eens kerst-eng'-len wa-ren,
Stel je eens voor hoe dan de we-reld plots zou zijn....
Sluit maar je o-gen, laat je met die droom mee waai-en...
En blijf ge-lo-ven, on-danks zor-gen, angst of pijn.
Ja, blijf ge-lo-ven in je ei-gen En-gel – zijn!

Fred Weller,
22 september 2012